

जैगीषव्यं ततोऽपश्यद्गतं प्रागेव भारत । ततः सविस्मयश्चिन्तां जगामाथामितप्रभः ।
 कथं भिचुरयं प्राप्तः समुद्रे स्नात एव च । इत्येवश्चिन्तयामास महर्षिरसितस्तदा । २८७०
 स्नात्वा समुद्रे विधिवच्छुचिर्ज्यं जजाप ह । कृतजयाक्रिकः श्रीमानाश्रमञ्च जगाम ह ।
 कलसं जलपूर्णं वै गृहीत्वा जनमेजय । ततः स प्रविशन्नेव स्वमाश्रमपदं मुनिः ।
 आसीनमाश्रमे तत्र जैगीषव्यमपश्यत । न व्याहरति चैवेनं जैगीषव्यः कथञ्चन ।
 काष्ठभूताश्रमपदे वसति स्म महातपाः । तं दृष्ट्वा चासुतं तोयि सागरे सागरोपमं ।
 प्रविष्टमाश्रमञ्चापि पूर्वमेव ददर्श सः । असितो देवलो राजंश्चिन्तयामास बुद्धिमान् । २८७५
 दृष्ट्वा प्रभावं तपसो जैगीषव्यस्य योगजं । चिन्तयामास राजेन्द्र तदा स मुनिसत्तमः ।
 मया दृष्टः समुद्रे च आश्रमे च कथन्त्वयं । एवं विगणयन्नेव स मुनिर्भन्तपारगः ।
 उत्पपाताश्रमात्तस्मादन्तरीक्षं विशाम्यते । जिज्ञासार्थं तदा भिचोर्जैगीषव्यस्य देवलः ।
 सोऽन्तरीक्षचरान् सर्वान् समपश्यत्समाहितान् । जैगीषव्यश्च तैः सिद्धैः पूज्यमानमपश्यत ।
 ततोऽसितः सुसंरब्धो व्यवसायी दृढव्रतः । अपश्यदै ततो यान्तं जैगीषव्यं स देवलः । २८८०
 तस्मात्तु पितृलोकां तं व्रजन्तं सोऽन्वपश्यत । पितृलोकाच्च तं यान्तं याम्यं लोकमपश्यत ।
 तस्मादपि समुत्पत्य सोमलोकमभिभुतं । व्रजन्तमन्वपश्यत् स जैगीषव्यं महामुनिं ।
 लोकान् समुत्पतन्तन्तु शुभानेकान्तयाजिनां । ततोऽग्निहोत्रिणां लोकांस्ततश्चाप्युत्पपात ह ।
 दर्शञ्च पौर्णमासञ्च ये यजन्ति तपोधनाः । तैभ्यः स ददृशे धीमान् लोकेभ्यः पशुयाजिनां ।
 व्रजन्तं लोकममलमपश्यदेवपूजितं । चतुर्भ्यस्तैर्ब्रह्मविधैर्यजन्ते ये तपोधनाः । २८८५
 तेषां स्थानं ततो यान्तं तथाऽग्निष्टोमयाजिनां । अग्निष्टुभेन च तथा ये यजन्ति तपोधनाः ।
 तत्स्थानमनुसम्प्राप्तमनुपश्यत देवलः । वाजपेयं क्रतुवरं तथा बज्रसुवर्णकं ।
 आहरन्ति महाप्रज्ञास्तेषां लोकेष्वपश्यत । यजन्ते राजसूयेन पुण्डरीकेण चैव ये ।
 तेषां लोकेष्वपश्यच्च जैगीषव्यं स देवलः । अश्वमेधं क्रतुवरं नरमेधन्तथैव च ।
 आहरन्ति नरश्रेष्ठास्तेषां लोकेष्वपश्यत । सर्वमेधञ्च दुष्प्रापं तथा सौत्रामणिञ्च ये । २८९०
 तेषां लोकेष्वपश्यच्च जैगीषव्यं स देवलः । द्वादशाहैश्च सत्रैर्ये यजन्ति विविधैर्नृप ।
 तेषां लोकेष्वपश्यच्च जैगीषव्यं स देवलः । मित्रावरुणयोर्लोकानादित्यानां तथैव च ।
 सलोकतामनुप्राप्तमपश्यत ततोऽसितः । रुद्राणाञ्च वसूनाञ्च स्थानं यच्च वृहस्पतेः ।
 तानि सर्वान्यतीतानि समपश्यत्ततोऽसितः । आरुह्य च गवां लोकं प्रयातो ब्रह्मसन्निधौ । २८९५
 लोकानपश्यद्गच्छन्तं जैगीषव्यं ततोऽसितः । त्रीलोकानपरान् विप्रमुत्सृजन्तं स्वतेजसा ।
 पतिव्रतानां लोकांश्च व्रजन्तं सोऽन्वपश्यत । ततो मुनिवरं भूयो जैगीषव्यमथासितः ।
 नान्वपश्यत लोकस्थमन्तर्हितमरिन्दम । सोऽचिन्तयन्महाभागो जैगीषव्यस्य देवलः ।
 प्रभावं सुव्रतत्वञ्च सिद्धिं योगस्य चातुलां । असितोऽपृच्छत् तदा सिद्धान् लोकेषु सत्तमान् ।